

различны и образованіе свойственно тѣмъ. Познахъ прѣди много вѣкове употребленіе—то на барута, на мореплавателскій компасъ, на книгопечатницѣ—тѣ и другы нѣкои. Имѣть много хыляды слова, зачто всякој рѣчъ пишуть съ особенїемъ бѣлѣжкѣ. Вѣра—та на Кытайци—ты малко различава отъ на Индійци—ты; зачто и тя е на Будж (нареченъ тукъ Фой) прѣчи—нена, и священници—ти имъ живѣющіе неуженени на—речени Бонци. Самодръжець—тѣ и Мандарини—ти (бо—лярци—ти и голѣмци—ти) исповѣдвать Конфукіевж—тѣ вѣрj, като вѣрвать одно всевышне сѫщество. Мѣ—сто—то е прѣтрыпѣло много нападванія отъ Татаре—ты, които много пажи завладвахъ царство—то. Едно племя отъ наречены—ты Манджуре испозавладѣ мѣ—сто—то въ 1644 л. и дади новъ родъ болярци и ца—ріе уварданы и до днесъ.

348. ВЕЛИКА или КЫТАЙСКА ТАТАРИЯ, раз—ложена е камъ С. на голѣмый зидъ, между Кытай—ско и Японско море, на Сибирь откамъ С. на неза—висимѣ Татаріj камъ З. и камъ Ю. на Индіj па обема:

А'.) Манджуріj камъ В. нареченѣ и Тунгузіj. Тая земя прохлаждвана отъ р. Амуръ или Сангалиенъ (174) става плодоносна, па има дебелы паші и горы пльны съ дивичь и най—паче дѣто пуштать добро ко—жухарство. Жителе—ти (до 700 хыл.) сѫ катуне и скотовѣдци повечето отъ Монголско—то племя, меж—ду които наречени—ти Манжуре сѫ по—заможни и по—бойливи, отъ тѣхъ сѫ и днешни—ти владѣтели на Кы—тай. Сами—ти главни градове сѫ Сагаліенула при р. Амуръ, весма утврдень, обръща тръговіj съ ко—жухарство, и Мукденъ, столный градъ.

В'.) Монголіj, разложенѣ камъ З. на Манджуріj въ планинско—то равнище на Азіj, на което высо—чина—та ся смѣта надъ морскj—тѣ равнина 8—10 хыл. ногы, и вѣзъ което ся възвышава още голѣма—та Алтайска планина (145). Тукъ е голѣма—та пу—стыня Коба или Хамска, и много рѣкы, едны те—